

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.38.070/2015/8.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
 . Márton Gizella előadó bíró
 . Rothermel Erika bíró

A felperes: felperes neve
 (felperes címe)

Képviselője: . Lepp Erzsébet ügyvéd
 (cím)

Az alperes: **Fejér Megyei Kormányhivatal**
 (8000 Székesfehérvár, Szent István tér 9.)

Képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: művelési ág átvezetése tárgyú határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A jogerős határozatot hozó bíróság és a határozatának a száma:

Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
13.K.27.415/2014/10. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 13.K.27.415/2014/10. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 60.000 (hatvanezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felperes viseli a lerótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2011. május 27. napja óta tulajdonosa az ...-i, külterületi ... hrsz.-ú 45 ha 2906 m² területű ingatlannak, amelyet az ingatlan-nyilvántartás művelés alól kivett területként, míg az Országos Erdőállomány Adattár 1998 óta 19B, C, D, E, F, G, H, I

jelű erdőként tart nyilván.

- [2] A Pest Megyei Kormányhivatal Erdészeti Igazgatósága 2013. március 5-én megkereséssel élt a Fejér Megyei Kormányhivatal Bicskei Járási Hivatal Járási Földhivatalához a perbeli ingatlan művelési ágának átvezetése, erdőként történő nyilvántartásba vétele iránt, melyhez mellékelte az Országos Erdőállomány Adattár közhiteles adatait tartalmazó igazolást. Az elsőfokú földhivatal a hozzá 2013. március 13-án érkezett megkeresés alapján hivatalból eljárást indított. Helyszíni ellenőrzést, változási vázrajz elkészítését és záradékolását követően az elsőfokú hatóság a 2014. július 21-én meghozott 34151/2014/2013.03.13. számú határozatával a perbeli ingatlan művelési ága változásának átvezetéséről döntött és azt a természetbeni állapotnak megfelelően részben fásított területként, kivett útként, részben erdőként tüntette fel az ingatlan-nyilvántartásban.
- [3] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi jogelőd, a Fejér Megyei Kormányhivatal Földhivatala a 2014. október 10-én kelt 31.638/2014. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozatában hivatkozott az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 28. § (1) bekezdésére, 27. § (1/a) bekezdés a) pontjára, továbbá az Inytv. végrehajtására kiadott 109/1999.(XII.29.) FVM rendelet (a továbbiakban: Inytv.vhr.) 64. § (1) és (3) bekezdésére. Kifejtette, hogy erdő művelési ágban kell nyilvántartani azt a területet, amely az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: Evt.) szerint erdőnek minősül. A művelési ágban végrehajtott változást helyszíni ellenőrzést követően a természetbeni állapottal egyezően kell átvezetni az ingatlan-nyilvántartáson. Az átvezetéshez az erdészeti hatóság által kiállított hatósági bizonyítvány vagy az erdészeti hatóság jogerős határozata szükséges. Az erdészeti hatóság megkeresésére és igazolása alapján hivatalból indult eljárás, melynek során megállapítást nyert, hogy az ingatlan 1998 óta szerepel az Országos Erdőállomány Adattárban, ezért a terület erdőnek minősül, azt valóságban is erdő borítja, ezért az ingatlan-nyilvántartásban azt erdő művelési ágban kell nyilvántartani.

A kereset és az ellenkérelem

- [4] A felperes keresetet nyújtott be az alperesi jogelőd határozatának felülvizsgálata iránt, sérelmezve mind az eljárás megindítását, mind az ingatlan erdőnek való minősítését, az Országos Erdőállomány Adattárban való nyilvántartását és ennek jogszerűségét.
- [5] Az alperes ellenkérelmében fenntartotta a határozatában foglaltakat.

Az elsőfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak találta. Kifejtette, hogy az Evt. 38. § (4) bekezdése értelmében az Országos Erdőállomány Adattár közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül, az abban foglalt adatokat valósnak és hitelesnek kell elfogadni az ellenkező bizonyításáig. Az ingatlan-nyilvántartás az Inyvtv. 5. § (1) bekezdése szerint - figyelemmel az Inyvtv. 16., 17. és a 14. §-aiban foglaltakra - csak a jogok és tények tekintetében tekinthető közhiteles nyilvántartásnak. Az ingatlan adatai tekintetében - köztük a művelési ág vonatkozásában is - az ingatlan-nyilvántartás nem közhiteles nyilvántartás. Az Országos Erdőállomány Adattár adatainak és az ingatlan-nyilvántartás adatainak összhangban kell állniuk, ezért az erdészeti igazgatóság jogszerűen kereste meg a földhivatalt a művelési ág változás átvezetése iránt. Megkereséséhez csatolva az Országos Erdőállomány Adattárban foglalt adatokról kiállított igazolást, amely az Inyvtv.vhr. 64. § (3) bekezdése értelmében - a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 83. § (1) bekezdésére is tekintettel - hatósági bizonyítványnak minősül. A földhivatal az Inyvtv.vhr. 64. § (1) és (3) bekezdéseiben foglaltaknak eleget tett, ezért a művelési ág változás átvezetésére az Inyvtv. 27. § (1/a) bekezdés a) pontja és (4) bekezdése alapján jogszerűen került sor.
- [7] Kifejtette a bíróság továbbá, hogy az ingatlan korábban szovjet laktanyaként működött és az Inyvtv.vhr. 50. § (1) és (6) bekezdése értelmében a honvédelmi célú területeket művelés alól kivett területként tartották nyilván. Az ilyen célú hasznosítás megszűnését követően a művelési ág változás átvezetésére nem került sor. A perbeli ingatlan 1998 óta szerepel az Országos Erdőállomány Adattárban, erdőként van nyilvántartva, így azt erdőnek kell tekinteni. Rámutatott, hogy a pernek az nem tárgya, hogy az Országos Erdőállomány Adattárba történő felvétel, az erdővé minősítés kapcsán történt-e eljárási jogsértés vagy sem. Ennek ellenére a bíróság kitért arra, hogy a korábban hatályos, az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény (a továbbiakban: a régi Evt.) csak lehetőséget biztosított az erdőgazdálkodóknak és a tulajdonosoknak javaslatok megtételére, de ügyfélként történő bevonásukra nem volt jogszabályi előírás.
- [8] Az elsőfokú bíróság a felperesnek tanúk meghallgatására tett bizonyítási indítványát elutasította arra hivatkozással, hogy a pernek nem tárgya, hogy az ingatlan korábbi tulajdonosai tudomással bírtak-e az ingatlan erdővé minősítéséről, ezért tanúkénti meghallgatásuk szükségtelen.
- [9] Az elsőfokú bíróság a felperes által hivatkozott, a korábbi tulajdonosok ellen a Magyar Állam által indított szerződés érvénytelensége tárgyában hozott ítéletet és az abban megállapított tényállást sem vette figyelembe, mert a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 4. § (1) bekezdése értelmében a közigazgatási perben eljáró bíróságot más hatóság döntése és az abban megállapított tényállás nem köti.

- [10] Mindezekre figyelemmel a bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [11] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyen kérte annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a keresetének helyt adó határozat hozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 339. § (1) bekezdését és a 336/A. § (2) bekezdését.
- [12] Állította, hogy a tényállás általa történő vitatása folytán a bizonyítási teher megfordult, a határozat alapjául szolgáló tényállás valóságának bizonyítására az alperes volt köteles. Sérelmezte ugyanakkor azt is, hogy a bizonyítási indítványának a bíróság nem tett eleget. Álláspontja szerint indokolt lett volna annak vizsgálata, hogy az ingatlan korábbi tulajdonosai miért nem vehettek részt a korábbi eljárásban, miért nem tudtak az Országos Erdőállomány Adattárba történő erdőkénti bejegyzésről. Ennek kapcsán hivatkozott arra, hogy 1998. évben és azt megelőzően is hatályban voltak a tisztességes eljáráshoz való jogra vonatkozó rendelkezések, amelynek hatóság általi betartása kötelező, továbbá a hatóság kötelezettsége a tényállás tisztázása is.
- [13] Állítása szerint az ingatlan erdővé minősítése kívül esik a régi Evt. hatályán. Tisztázni kellett volna ezért a perben, hogy a perbeli terület miként és miért vált erdővé, hogyan került bejegyzésre az Országos Erdőállomány Adattárba, mert ez a bejegyzés sérti a felperesnek a tulajdonhoz való jogát, a vállalkozáshoz való jogát, ellehetetleníti a főként állattartásra alapított vállalkozását és jelentős anyagi terhet ró rá az erdővé minősítés.
- [14] Sérelmezte, hogy a bíróság azt állapította meg, hogy a honvédelmi célú hasznosítás megszüntetésekor és jelenleg is a terület erdőnek minősült. Hangsúlyozta, hogy az 1961 előtti időszakra vonatkozóan az erdőkénti nyilvántartásra nem volt adat, csak 1998-tól minősítették ezt a területet erdőnek és került bejegyzésre az Országos Erdőállomány Adattárba. Utalt arra, hogy a keresetében sérelmezte azt is, hogy az eljárás jogalapja hiányzik, mert az erdészeti igazgatóság jogsegélyt kért, a művelési ág változás átvezetéséhez az erdészeti igazgatóság határozatot nem hozott, a helyszíni ellenőrzésről felvett jegyzőkönyv a növényzetre vonatkozóan adatot nem állapít meg, az erdőterületre csak utal, de annak méretét, jellegét, jellemzőit nem tartalmazza és a változási vázrajz épületet sem tüntet fel, ezért nem volt helye a földhivatal eljárásának.
- [15] Hangsúlyozta, hogy a bíróság a Pp. 336/A. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettségének nem tett eleget, figyelmen kívül hagyta a felperes észrevételeit, bizonyítékait, bizonyítási indítványait is. A hatóság előtti eljárásban sérült a Ket. 2. § (3) bekezdésében foglalt alapjoga, valósághű tényállás megállapítására nem került

sor és ezt a bíróság sem orvosolta, az ítéleti tényállás nem fedi a valóságot. Sérelmezte, hogy magánjogi jogviszonyaiba avatkoztak be és, hogy az Emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló Római Egyezmény 6. cikkében, az Alaptörvény XII. cikkében, XIII. cikkében, XXIV. cikkében foglalt alapelveket nem tartották be az eljárás során.

- [16] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Utalt arra, hogy megkeresés mellékleteként megküldött adatigazolást hatósági bizonyítványnak kell tekinteni. A megkeresés alapján a földhivatalnak kötelezően el kellett járni, hivatalból indult eljárásban. Az eljárás megindulásakor hatályos jogszabályok szerint kellett eljárnia, így a régi Evt. rendelkezéseire nem lehetett a földhivatal figyelemmel.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [17] A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan.
- [18] A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül [Pp. 272. § (2) bekezdése, 275. § (2) bekezdése]. Nem vizsgálható a felülvizsgálati eljárás során olyan jogszabálysértés, amelyre a fél korábban, a törvényes határidőben nem hivatkozott, ezért arra a jogerős ítélet döntést nem tartalmaz. A felperes a keresetében és legkésőbb az első tárgyaláson előterjesztett beadványában az Alaptörvény XII., XIII., XXIV. cikkére, a Római Egyezmény 6. cikkére nem hivatkozott, ezért ezeket a jogsértéseket a Kúria érdemben nem vizsgálhatta.
- [19] A felperes a Pp. 336/A. § (2) bekezdésének megsértésére és ezzel összefüggésében a Pp. 339. § (1) bekezdésének megsértésére alaptalanul hivatkozott. A Pp. 336/A. § (2) bekezdése értelmében a bizonyítási teher abban az esetben fordul meg a hivatalból indult közigazgatási eljárásban megállapított tényállás valóságának bizonyítása tekintetében, ha a felperes a tényállást nem pusztán vitatja, hanem kellően valószínűsíti a megállapított tényállás valótlanságát vagy a tényállást cáfoló ellenbizonyítékot nyújt be. A tényállás fél általi vitatása önmagában nem eredményezi a bizonyítási teher megfordulását. A perbeli esetben a bizonyítási teher nem fordult meg, mert a felperes nem szolgáltatott olyan bizonyítékot, illetve nem élt olyan valószínűsítéssel, amely a tényállás valóságának kétségbe vonására alkalmas volt. Az a körülmény, hogy a felperes az Országos Erdőállomány Adattárba történő erdőkénti bejegyezésre vonatkozó eljárás jogszerűségét vitatta, még nem eredményezi és nem jelenti a tényállás valóságának kétségbe vonását, ugyanis az erdőkénti bejegyezésre vonatkozó eljárás jogszerűsége ebben a perben nem vitatható, ennek az eljárásnak a jogszerűsége a közigazgatási pernek nem tárgya, ahogy arra az elsőfokú bíróság az ítélete 5. oldalán helytállóan utalt. Ennek ellenére az elsőfokú bíróság szükségtelenül tett megállapítást arra, hogy a korábbi Evt. hatálya alatt folyt

eljárásban ügyfélnek kellett-e tekinteni az erdőgazdálkodót vagy az ingatlan akkori tulajdonosát, ezért ezt a megállapítást a Kúria az ítélet indokolásából, mint szükségtelent mellőzi.

- [20] Az Országos Erdőállomány Adattárban szereplő erdőkénti bejegyzés tényét - mivel e tény közhiteles nyilvántartás adata -, valónak kell elfogadni, ezzel szemben a jelen perben ellenbizonyításnak nincs helye, annak csak az erdészeti hatóság előtt indított külön eljárásban lehet helye. E körben a bizonyítás is csak abban az eljárásban merülhet fel. Mivel tényként kellett elfogadni és kezelni, hogy a perbeli ingatlant 1998-tól kezdve erdőként tartották nyilván az Országos Erdőállomány Adattárban, nem kellett és nem lehetett bizonyítási eljárást lefolytatni arra nézve, hogy az ebben az időszakban az ingatlan tulajdonosai az erdészeti igazgatóság eljárásáról tudomással bírtak-e és az eljárásba bevonásra kerültek-e. Az ezzel kapcsolatban a felperes által felhozott, a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogi sérelmek, ezért a felülvizsgálati eljárásban nem voltak vizsgálhatók, mert annak az eljárásnak a jogszerűsége ennek a pernek nem volt tárgya. Az Országos Erdőállomány Adattár közhiteles adata alapján az ingatlan-nyilvántartásban a művelési ág átvezetése már csak egy regisztratív aktus, ezzel a felperes alapjogai nem sérülnek, hiszen azok egy másik közhiteles nyilvántartás adatain alapuló ténynek az ingatlan-nyilvántartásba való rögzítését jelentik, nem pedig olyan új tény bizonyítását vagy igazolását, amely korábban nem állt fenn és amelyből a felperesre vagy az akkori ingatlan tulajdonosokra nem hárult volna kötelezettség.
- [21] Ezzel összefüggésben a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy az ingatlan erdővé átminősítése kívül esik a régi Evt. hatályán. A jelen eljárásban az ingatlanügyi hatóságnak a hozzá intézett megkeresés időpontjában hatályos jogszabályi rendelkezéseket kellett alkalmaznia, az ebben az időszakban hatályos Evt., az Inyvtv. és az Inyvtv.vhr. rendelkezései alapján kellett eljárnia és nem vizsgálhatta, hogy a terület erdőnek minősítésére 1998-ban jogszerűen került-e sor, mert az erdőkénti minősítésről közhiteles nyilvántartás adata szolgáltatott közhiteles adatot. Mindezzel összefüggésben megállapítható volt az is, hogy a Ket. 2. § (3) bekezdése az eljárás során megsértésre nem került, ahogy a felperes által kifogásolt Pp. 336/A. § (2) bekezdését sem sértette meg az elsőfokú bíróság, melyből következően a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján jogszerűen került sor a kereset elutasítására.
- [22] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott és érdemben vizsgálható jogszabályokat nem sértette meg, a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [23] A Kúria a pervesztes felperest kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes jogi képviselettel felmerült felülvizsgálati

eljárási költségének a megfizetésére.

- [24] A felperes a felülvizsgálati kérelmén a tárgyi illetékeljegyzési jog ellenére a felülvizsgálati eljárási illetékét illetékbélyegben lerótta, ezért azt megfizetni nem, de pervesztessége folytán viselni köteles [Pp. 78. § (1) bekezdés].

Budapest, 2016. október 12.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Márton Gizella s.k.
előadó bíró, Dr. Rothermel Erika s.k. bíró**